

A TITO STAFÉTA ÜDVÖZLÉSE*

NÉPTÁRSNÖK ÉS NÉPTÁRSOK, KEDVES FIATALOK!

Mint már eddig is hosszú éveken át, ma újból összejöttünk, hogy közösen ünnepeljük az ifjúsági staféta érkezését és a stafétával együtt elküldjük Kanizsa község dolgozóinak, polgárainak és ifjainak forró üdvözlétét, igaz szívből jövő jókívánságait szeretett Tito elvtárs 85. születésnapja alkalmából. A születésnap üdvözlétek és jókívánságok mellett őszinte elismeréssel adózunk szeretett köztársasági elnökünk és pártvezetőnk Tito elvtárs 57 éves párttagsága, 40 éves pártvezetése és 67 éves munkásmozgalmi tevékenysége iránt. Köszönetet mondunk azért a fáradhatatlan, példa nélkül álló munkásságáért, amelynek gyümölcseként immár 32 éve, népeink és nemzetiségeink testvérisége és egysége jegyében, békében és biztonságban élhetünk és építhetjük öngazgatású szocialista hazánkat.

Nehéz megfelelő szavakat találni, amelyek híven tükröznék Tito elvtárs sokévi fáradhatatlan munkásságát. Hosszú időre volna szükségünk, hogy azt mind felsoroljuk, így ezen a rövid ünnepségen csak egynéhány jelentős munkáját említenénk meg.

Ismeretes, hogy a második világháború előtti években súlyos körülmények között működött a munkás- és ifjúsági mozgalom Jugoszláviában. Megszüntették a munkásjogokat, bebörtönözték a kommunistákat és a haladó erőket. A Jugoszláv Kommunist Párt vezetőségében is válságos volt ekkor a helyzet, a párt a frakciós harcok miatt nélkülözötte a rátermett vezetőket, ennél fogva nem tudott kifejtetni kellő ellenállást az osztályellenséggel szemben. Ilyen válságos politikai körülmények között

* Az alább közölt szöveg Ágoston Bélának, a DNSZSZ kanizsai községi választmánya elnökének ünnepi beszéde, amely Kanizsán, 1977. április 5-én hangzott el a Tito staféta fogadása alkalmából megtartott nagygyűlésen.

került 1937-ben Tito elvtárs a párt élére. Ez új szakasz kezdetét jelenti a párt és a jugoszláv népek forradalmi harcának történelmében. Tito elvtárs vezetése és irányítása alatt rövidesen megkezdődött a pártban a konszolidálás, felélénkült a párttevékenység. Ez különösen jelentős tényező a jugoszláv ifjúsági mozgalom szempontjából is. Ekkor Tito elvtárs javaslatára a párt Központi Bizottsága mellett, Ivo Lola Ribar-ral az élén megalakult az Ifjúsági Bizottság azzal a feladattal, hogy rendezze az Ifjúkommunisták Szövetségének sorait és irányítsa tevékenységét.

Tito elvtárs kidolgozta a Kommunista Ifjúsági Szövetség programját, amelyben világosan megjelölte azt az irányvonalat, amelynek követése, alapján a Jugoszláv Ifjúsági Kommunista Szövetség a tömeges ifjúsági mozgalom harcos magvát kell hogy képezze.

Ezt követően a Tito elvtárs vezette párt eszmei irányításával igen gyorsan bontakoztak ki és egymást követték a történelmi jelentőségű forradalmi akciók.

Közvetlenül azután, hogy a fasiszta Németország és csatlósai megtámadták hazánkat, a Kommunista Párt Tito elvtárs vezetése alatt harcra szólította fel az ország népét a megszállók ellen. A párt bátran vállalta magára ezt a hatalmas történelmi feladatot, mivel Tito elvtárs néhány éves bölcs vezetése által rendezte sorait, megerősödött, és ekkor már teljes mértékben élvezte a széles néptömegek bizalmát, akik a Párt felhívására mindjárt a kezdetben tömegesen ragadtak fegyvert. Az ifjúság az elsők között sietett a haza védelmére, Zágráb és Belgrád utcáin és az ország más vidékein a fasiszta terror ellenére fényes nappal gyűjtögetta az ellenséges teherautókat és elégette a fasiszta újságokat. Sok fiatal harcos az életével fizetett a szabadságért még mielőtt fegyvert ragadhatott volna.

A párt nyilván nem tudta volna eredményesen megszervezni a megszállók elleni felkelést, ha töretlenül nem követi azt az irányvonalat, amelyet már 1937-ben Tito elvtárs vezetésével meghatározott.

A harcok gyorsan terjedtek és a háborús történések alakulása már 1942 folyamán igazolta a népfelszabadító mozgalom életképességét, és a Tito elvtárs által megjelölt politikai irányvonal helyességét. Bizonyára csak ezt a politikai irányvonalat töretlenül követve jöhetett létre olyan körülmény, igaz súlyos és áldozatos 19 hónapi harc árán, hogy 1942 decemberében már szabad területen tartották a Jugoszláv Ifjúság első kongresszusát. A kongresszuson Tito elvtárs többek között e szavakkal szólt a fiatalokhoz: „Ifjú nemzedékünk számára ez a kongresszus óriási jelentőségű. Ezen a kongresszuson még jobban meg kell erősíteni Jugoszlávia nemzetének testvériségét, mert a Kommunista Párt mindig az ifjúságban látta a testvériség és egység letéteményesét, és sohasem csaló-

dott. Továbbá kiemelte azt a tényt, hogy ebben a háborúban, ebben a súlyos harcban, a Népfelszabadító Hadsereg a partizán osztagok többi harcosaival együtt, a jugoszláv ifjúság is olyan hírnevet szerzett az egész haladó emberiség előtt, amire még nem volt példa történelmünkben.

A háborút követő újjáépítésnek abban az időszakában, amikor az első ötéves terv megvalósításán éjt nappallá téve dolgoztunk, a Tájékoztató Iroda tagállamainak kommunista pártjai váratlan politikai hadjáratot indítottak a Jugoszláv Kommunista Párt ellen, majd gazdasági blokádot vezettek be Jugoszláviával szemben. Ekkor Tito elvtárs újból tanúságot tett amellett, hogy nem csak legendás hadvezér, s kimagasló képességű pártvezető, hanem bölcs, éleslátású államférfi is. Most is világosan felismerte a helyzet igazi értelmét, félreérthetetlenül rámutatott a Tájékoztató Iroda rágalmainak valótlanúságára és töretlenül meg volt győződve az igazság erejében. Ennek köszönhető, hogy nemzetünk és nemzetiségeink, párttagok és páronkívüliek egy-emberként álltak a Jugoszláv Kommunista Párt és annak vezetősége mellé, rendületlenül követték a Tito elvtárs vezette Párt politikai irányvonalát.

A nemzetközi politikai élet területén Tito elvtárs munkásságához számos kiemelkedő történelmi jelentőségű esemény fűződik. Ezek közül a békés koegzisztencia és az el nem kötelezettség politikájának megvalósításán folytatott tevékenysége világszinten elismert. Tito elvtársnak, mint töretlen békeharcosnak, az el nem kötelezettségi politika kreatórájának ma a világ valamennyi haladó népe tisztelettel adózik.

Belpolitikai és gazdasági életünk területén, hazánk nemzeteinek és nemzetiségeinek testvérisége és egysége megszilárdításában, gazdasági életünk megalapozásában, felvirágzásában Tito elvtárs munkássága szinte felbecsülhetetlen értékű történelmi kincs.

A munkásönigazgatás bevezetése, az új alkotmány A társult munkáról szóló törvény meghozatala olyan történelmi cselekmények, amelyek igazolják Tito elvtárs bölcsességét, helyzetfelismerését a társadalmi változások szükségszerűségének tekintetében. Olyan dokumentumok ezek, amelyekre bizalommal alapozhatjuk jövőnket, amelyek garantálják függetlenségünket, el nem kötelezett politikánk folytatását, nemzeteink és nemzetiségeink békéjét, biztonságát, a még boldogabb életének megteremtését.

Hazánk minden polgára, közöttük mi Kanizsa község dolgozói és polgárai, öregek és fiatalok büszkék vagyunk ezekre a forradami vívmányokra és éberen őrizzük ezeket a felbecsülhetetlen történelmi értékeket.

A felsorolt kimagasló érdemek iránti őszinte, szívből fakadó elismerésünk jeléül, községünk polgárai és dolgozói, ifjai és leányai kitörő lelkesedéssel és egyemberként csatlakoztunk ahhoz a javaslatához, hogy

Tito elvtársnak, szeretett pártvezetőknek, köztársasági elnökünknek sokévi önzetlen és odaadó munkásságáért harmadszor is ítéljük oda a néphős érdemrendet.

Élj még közöttünk sokáig kedves Tito elvtárs, és vezess bennünket a béke, a haladás útján!

Kanizsa, 1977. április 5-én.